

[Christophersen.]

jo virksomheder, som derved kan blive ramt vældig hårdt. Det er en nydannelse, som jeg synes er uhyre farlig og som kan ramme mange virksomheder.

Den anden nydannelse er selvfølgelig hovedbestemmelsen – og det, som interessen især har samlet sig om i § 3 – nemlig bestemmelsen om, at lønstigninger af enhver art ikke må indregnes i priserne. Det betyder to ting. Det betyder for det første, at selv overenskomstsmæssigt hjemlede stigninger efter den 1. december ikke må indregnes i priserne. Som det blev påpeget ganske rigtigt af hr. Hilmar Baunsgaard ved førstebehandlingen, så giver det jo en åbenbar skævhed, når man i øvrigt nøjes med en prisstopbestemmelse og ikke har et egentligt lønstop, for så betyder det jo, at virksomheder kan blive nødt til i prisstopperioden at give overenskomstsmæssigt hjemlede lønstigninger – de kan endda få det pålagt ved mæglingssmøder eller ved faglig voldgift – og på den anden side rammes de af en lov, som siger, at de ikke må indregne dette i priserne. Det er naturligvis resultatet af den fundamentale skævhed, der er i dette lovforslag, som jo i realiteten kun er et forslag om et prisstop.

Den anden virkning er, at heller ikke overenskomstsmæssigt hjemlede stigninger, der er gennemført før den 1. december, og som ikke inden den 1. december er indregnet i priserne, må indregnes. Her kommer vi i en, synes jeg, endnu mere urimelig situation. Der kan jo være sket det, at en virksomhed f. eks. den 25. november ved et mæglingssmøde er blevet pålagt, som en konsekvens f. eks. af minimallønsystemet at give en lønstigning. Virksomheden har givet den, fordi den var nødt til det, og i tillid til, at det kunne indregnes. Derefter får den at vide, at hvis den ikke har nået at gøre det inden den 1. december, så er det for sent at gøre det. Det er jo en endnu værre og endnu mere urimelig situation, men altså igen en konsekvens af lovforslagets indbyggede skævhed, som består i, at det kun er et prisstopforslag.

Når vi går lidt længere frem i lovforslaget, finder vi § 6, som omhandler undtagelsesbestemmelserne. Vi har forstået, at man fra regeringens side ønsker at indsnævre antallet af undtagelser fra loven. Det har ikke været muligt at få opklaret, hvad den indsnævring skulle bestå i, men det er klart, at der her kan rejse sig en række problemer. Her må vi jo vente og se, hvad monopolorådet når frem til.

Så kommer vi frem til § 10, og den synes jeg der er grund til at sige nogle ord om. Jeg sagde allerede om § 9 og selve huslejestoppet under førstebehandlingen, at venstre over for regeringen i torsdags havde tilkendegivet, at en sådan kortvarig, midlertidig afvigelse fra boligforliget accepterede vi at et flertal gennemførte, men at vi naturligvis ikke ville tage noget ansvar for konsekvenserne, heller ikke de økonomiske konsekvenser heraf. Men så har det jo vist sig, efter at venstre havde tilkendegivet dette over for regeringen, at regeringen i bemærkningerne til lovforslaget har meddelt, at den har til hensigt at fremsætte yderligere lovforslag, som ligger uden for den aftale, der blev indgået mellem venstre og regeringen, nemlig to lovforslag, ét om en anden og bedre henstandsordning over for almenbygget byggeri fra realkreditinstitutternes side og et lovforslag om ændrede udbetalingsbetingelser for rentesikringsbeløb. Under udvalgsarbejdet er der sket det, at boligministeren har været i samråd, og vi har nu fået et ændringsforslag (nr. 3) fra handelsministeren, som i selve dette lovforslag indbygger en bestemmelse vedrørende rentesikringen, altså en midlertidig bestemmelse.

Jeg synes blot, at jeg om dette vil sige, at det er med megen forundring vi har iagttaget, at regeringen her er kommet med et forslag, som selvfølgelig ligger uden for den aftale, der blev truffet. Vi synes i og for sig, det havde været naturligt, hvis regeringen havde nævnt det over for os, da den drøftede denne sag med os i torsdags. Vi beklager, at det er forløbet sådan, og vi undrer os altså over, at regeringen ikke har følt grund til at nævne, at den havde til hensigt yderligere på nogle punkter at fravige boligforliget. Det synes jeg er rigtigt at sige her ved anden behandling.

Vores holdning til ændringsforslaget er i øvrigt den, at vi ene af alle ændringsforslag vil stemme imod det. Vedrørende de øvrige ændringsforslag vil vi undlade at stemme, men vi synes, det er rigtigt at stemme imod dette særlige ændringsforslag – også fordi det er det eneste med realitetsindhold. Vi vil ikke tage medansvar for det faktiske indhold af det, og vi føler os ikke forpligtet af det.

Jeg har om § 11 den bemærkning, at udvalgsarbejdet har jo vist, at § 11 ikke indeholder nogen realiteter. Den tager sigte på den meget besynderlige og konstruerede situation, at der etableres en ulovlig konflikt, at der gives en lønforhøjelse, at arbejdsretten erklærer, at den-